

จากการศึกษาลักษณะการใช้เงินทุนของผู้ส่งออกในการประกอบกิจการส่งออก พบว่า ผู้ส่งออกส่วนใหญ่ใช้แหล่งเงินทุนจากธนาคารพาณิชย์ โดยจะเป็นการกู้ยืมแบบเบิกเกินบัญชี รองลงมาคือ เงินทุนส่วนตัว ส่วนปัจจัยที่มีผลมากในการใช้สินเชื่อระยะสั้นของผู้ส่งออก คือ อัตราดอกเบี้ย ระยะเวลาการให้กู้ยืม กฎระเบียบข้อบังคับของผู้ให้กู้ การกำหนดวงเงินให้กู้ยืม เงื่อนไขการชำระคืนและความน่าเชื่อถือของผู้ให้กู้ตามลำดับ

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า

1. ปัจจัยที่มีผลในการใช้สินเชื่อแพคกิ้งเครดิตของผู้ส่งออกแต่ละกลุ่มไม่แตกต่างกัน โดยพบว่า ปัจจัยที่มีผลมากกว่าปัจจัยอื่นคืออัตราดอกเบี้ย
2. ปัญหาในการใช้สินเชื่อแพคกิ้งเครดิตของผู้ส่งออกในแต่ละกลุ่มไม่แตกต่างกัน ข้อที่เป็นปัญหา มากกว่าปัญหาคือ กฎระเบียบของธนาคารพาณิชย์

ผู้ส่งออกที่เคยใช้สินเชื่อแพคกิ้งเครดิตส่วนใหญ่มีความเห็นว่า สินเชื่อแพคกิ้งเครดิตเป็นการส่งเสริมการส่งออกตามวัตถุประสงค์ของธนาคารแห่งประเทศไทยในแง่ของ การทำให้สภาพคล่องสูงขึ้น การลดต้นทุน และสามารถช่วยเหลือผู้ส่งออกทุกขนาดทุกประเภท สินเชื่อแพคกิ้งเครดิตทำให้ต้นทุนดอกเบี้ยลดลง ปริมาณการส่งออกและกำไรเพิ่มขึ้น ส่วนต้นทุนค่าแรงงานและค่าวัตถุดิบคงที่ นอกจากนี้ผู้ส่งออกที่เคยใช้สินเชื่อแพคกิ้งเครดิตส่วนใหญ่มีความเห็นว่า สินเชื่อแพคกิ้งเครดิตในปัจจุบันมีความเหมาะสมในแง่ของ อัตราดอกเบี้ย กฎระเบียบข้อบังคับของธนาคารแห่งประเทศไทย ระยะเวลาการกู้ยืมและการกระจายความช่วยเหลือของผู้ให้กู้

Independent Study Title The Factors Effecting in Using Export Packing Credit
Loan of Exporters in Changwat Chiang Mai

Author Mr. Torsak Khamseen

M.B.A. Business Administration

Examining Committee

Lecturer Boonsawart Purcksikanon Chairman

Asist.Prof. Dararatana Boonchaliew Member

Lecturer Chanin Singrungruang Member

Abstract

The objective of this study was to study factors effecting in using packing credit loan and the problem related to using packing credit Loan of exporters in Changwat Chiang Mai.

The study was done by using questionnaires to collected data of 132 exporters from 196 exporters who registered at International Trade Chiang Mai Office and grouping by their products. The sample was selected by Simple Random Sampling method. The data from questionnaires was computed by SPSS/pc⁺ program using the chi-square test, the percentage, table of frequency distribution and mean.

It was found that most of exporters had bachelor degree. They had run their business for 1 - 5 years. Their channel of distribution were direct to oversea buyers, and their registered capital were less than 1 million baht. Most of exporters did not get government export promotion services because they had no cooperation from government officer and their staff did not know how to apply for these services.

The result of the study was found that most of exportes were financed by commercial bank using overdrawn account and owners' equity respectively. The most effective factors for using short term loan were interest, the term of credit, regulation of the creditors, amount of loan, condition to repayment and reliableness of creditors respectively.

The results from hypothesis testing were as follows

1. There were no difference for factors effecting in using packing credit loan of each group of exporters. The most influenced factors was interest rate.
2. There were no difference for problem in using packing credit loan of each group of exporters. The major problem was the regulation of commercial bank.

Most of exporters who used packing credit loan had comment that packing credit loan would served Bank of Thailand's objective to promote export in term of liquidity, cost reduction and serve all type of exporters. Packing credit loan would reduce interest cost, increase sale and profit. However, there was no effect on labor cost and raw materials cost. Finally, they thought that the existing packing credit loan was appropriate in regards to interest rate, regulation from Bank of Thailand , term of credit and credit distribution.